

Συνών. *αναλαβαίνω* 3, *αναπιάνω* 11, *αναπλωρίζω* B 1, **αναπουπουλίζω* 3, *πιάνομαι* (ιδ. *πιάνω*), *προσκάνω*.

άναρραμμα τό, Δ.Κρήτ. *άνερραμμα* Α.Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω*.

Συρραφή φθαρέντος μέρους ἐνδύματος: *Οὐλημέρα σήμερο εἶχ' ἀναρράμματα. Ἐξεσκιστήκα τὰ ροῦχα δὸν καὶ θέλου ἀνέρραμμα.* Συνών. *άναρραφή*, *μπάλωμα*.

άναρραφή ἡ, ἀμάρτ. *άνερραφή* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω*.

Ἀνάρραμμα, ὁ ιδ.: *Τὰ σιδερώνουνε τὰ ροῦχα καὶ ὅσα θένε ἀνερραφή τ' ἀφίνουνε παρὰ πάδας (κατὰ μέρος).*

άναρραφτερό τό, Κρήτ. (Ρέθυμν. κ. ἀ.)

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερό.

Καλάθιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται πάντα τὰ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν φορεμάτων χρήσιμα πράγματα, ἤτοι βελόναι, ψαλίδες, κλωσταὶ κττ.

άναρραφτικά τά, Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικά ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἐνεστώτος.

Ἀμοιβή διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν φθαρέντων ἐνδυμάτων.

άναρράφτουσα ἡ, Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω*. Ἰδ. **ΑνθΠαπαδόπ.* ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 184.

Γυνή ἡ ὁποία ἐπιδιορθώνει τὰ ἐφθαρμένα ἐνδύματα: *Γνωμ. Καλλιὰ 'ναι μιὰ καλὴ ἀναρράφτουσα παρὰ τὴ γαλῦτερη ξοβλιάστρουσα ἢ ξοβλιάστρα (ὡς σύζυγος εἶναι προτιμητέα ἢ γνωρίζουσα νὰ μπαλώνη παρὰ ἢ ἀρίστη ποικίλτρια).*

άναρράπτω Δ.Κρήτ. *άνερράπτω* Α.Κρήτ. *αναρράβω* Κρήτ. (Ἡράκλ.) *άνερράβω* Ἀνδρ. Α.Κρήτ. *άνερράβω* Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ. ἀ.) — *Λεξ. Μπριγκ.*

Έκ τοῦ ἀρχ. *άναρράπτω*.

Συρράπτω τὸ φθαρὲν μέρος ἐνδύματος ἢ ἄλλου τινος ἐνθ' ἄν.: *Ἐνέρραψε τὸ ποκάμισο Κρήτ. Δὲ φέγω πλεὺν' ἀνερράπτω (φέγω = βλέπω) αὐτόθ. Θ' ἀνερράψω τὰ καρτσώνια μου αὐτόθ. Ἀνερράβω τὸ φουσιάνι μου Θήρ. Τὰ ροῦχα μου ξένοι μοῦ τ' ἀναρράπτουν Κρήτ. Τὰ καλοσκιμμένα ροῦχα τ' ἀνερράβουνε Ἀπύρανθ. Εἶδα λειωμὸ εἶναι ποῦ τὸν ἔχον, γαμένε, τὰ ροῦχα σου, δὲν ἀνερράβουνται βλεῖ! αὐτόθ. Ν' ἀνερράψης τὰ κωπέλλια σου νὰ μὴ φαίνονταὶ τὰ κρέατά δως (βραχυλ. ἀντὶ τὰ ροῦχα τῶ γωπελλιών) Κρήτ. Ἀνερράβω τὰ δίχτυα Νάξ. Θ' ἀνερραφτῶ (θὰ μπαλώσω τὰ ροῦχα μου) Κρήτ. Κάτσετε ν' ἀνερραφτῆτε, γιατί ταυτέρου θὰ πάμε νὰ τρυγοῦμε αὐτόθ. || Ἀσμ.*

Κι ὠργίστηκε μου ἡ μοῖρα μου κ' ἐκαταρίστηκε μου νὰ περπατῶ 'ς τὴ ξενιθειὰ κ' εἰς τὸν ἀλλάργο γόσμο, ξένοι νὰ πλύνουν ροῦχα μου, ξένοι νὰ μ' ἀναρράπτουν Κρήτ. Συνών. ἀναμπαλώνω, ἀναπιάνω 6, ἀποπιάνω, μπαλώνω.

άναρραχάκι τό, Ἡπ. *άναρραχάκ'* Ἡπ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *άνάρραχο*.

Μικρὰ ὁμαλὴ ἔκτασις εἰς κλιτὺν βουνοῦ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀναρραχάκ'* καὶ ὡς τοπων.

άναρραχιάζω Ἡπ. *άναρραχιάζου* Ἡπ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άνάρραχο*.

Ὁδηγῶ τὰ ζῶα εἰς μέρος ὁμαλὸν κείμενον εἰς τὴν ράχιν βουνοῦ ἢ λόφου.

άναρράχιασμα τό, Ἡπ.

Έκ τοῦ ρ. *άναρραχιάζω*.

Τὸ νὰ ὀδηγῇ τις τὰ ζῶα εἰς τὸ *άνάρραχο*.

άνάρραχο τό, Ἡπ. — ΣΓρανίτσ. ἐν Ἡμερολ. Σκόκου 25,389 καὶ Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 58 *άνάρραχον* Ἡπ. Στερελλ.

Έκ τοῦ μεσν. οὐσ. *άνάρραχον*. Ἡ λ. ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1087 (Miklosich - Müller Acta 6,37) «περνᾶ τὴν λαγκάδα καὶ τὸ *άνάρραχον*».

Μέρος ὁπωσδήποτε ὁμαλὸν κείμενον εἰς ράχιν βουνοῦ ἢ λόφου ἐνθ' ἄν.: *Ποιήμ.*

Χορὸς 'ς τὸ κάθε ἀνάρραχο, ἀχὸς 'ς τὸ κάθε ρέμα ΣΓρανίτσ. ἐν Ἀνθολ. ἐνθ' ἄν.

Σουράει κατ' ἀνάρραχα, ξερβιά, δεξιά του κραίζει, γυροβολιάζουν τ' ἄτι του, κρυφὰ τοὺς κουβεντιάζει ΣΓρανίτσ. ἐν Ἡμερολ. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀνάρραχους* καὶ ὡς τοπων. Αἰτωλ. (Μπρόσκλη.)

άναρραψίδι τό, Δ.Κρήτ. *άνερραψίδι* Α.Κρήτ.

Έκ τοῦ ρ. *άναρράπτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

Φόρεμα ἔχον ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεως: *Ἐχω 'να γοφι-νάκι γεμᾶτ' ἀναρραψίδια. Σάββατο κ' ἔχω τόσ' ἀνερραψίδια.*

άναρρεύομαι Α.Ρουμελ.(Φιλιππούπ.) Πελοπ.(Γέρμ.) *ἀναρρεύνουμαι* Πελοπ.(Λακων.) *ἀναρρεύνουμι* Λυκ.(Λιβύσσ.) *'νερρεύνουμ'* Θράκ.(Σαρεκκλ.) *ἀναρρέομαι* Μεγίστ. *ἀναρρέουμι* Λυκ.(Λιβύσσ.)

Έκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ρ. *ρεύομαι*.

1) Ἀμτβ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἐρυγῆς, ἐρεύγομαι ἐνθ' ἄν.: *Ἄμα φάω καὶ πιῶ ὅστερα καφὲ ἀναρρεύομαι Γέρμ.*

β) Αἰσθάνομαι τάσιν πρὸς ἐμετὸν Πελοπ.(Γέρμ.): *Ἀναρρεύομαι ἅμα λέπω τέτοιο φαγητὸ (λέπω = βλέπω). Συνών. ἀναγουλεύομαι 1, ἀναγουλιάζω 3, ἀναγουλίζω 1, ἀνακατεύομαι (ιδ. ἀνακατεύω A 2 β), ἀνακατώνω A 2 β. 2) Μετβ. ἐκπέμπω ἐκ τοῦ στομάχου διὰ τοῦ στόματος ὀξέα ἀέρια ἐνεκα τῆς κακῆς πέψεως (ὡς ἀντικ. τίθεται ἡ λ. ἡ δηλοῦσα τὴν καταποθεῖσαν τροφήν) Θράκ.(Σαρεκκλ.) Μεγίστ.: *Ἀναρρέομαι τὸ φαεῖ Μεγίστ. Ἐνερρεύνουμ'* κλούστικα ἀβγά (κλούστικα = κλούβια) Σαρεκκλ. Συνών. *ρεύομαι*.*

άναρρεχοῦμαι Πόντ.(Οἶν.)

Έκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *ρεχοῦμαι* ἐκ τοῦ ἀρχ. *ρέγχομαι*.

Μηρυκάζω: *Τὸ καμέλιν ἀναρρεχᾶται.*

άνάρρηχα ἐπίρρ. Κεφαλλ. — *Λεξ. Πρω. Δημητρ.*

Έκ τοῦ ἐπιθ. *άνάρρηχος*.

Εἰς μικρὸν βάθος ἐνθ' ἄν.: *Χώνω τὸ θεμέλιο ἀνάρρηχα* Κεφαλλ.

άναρρηχεύω Λεξ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Έκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ρ. *ρηχεύω*.

Καθιστῶ τι ἀβαθὲς *Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.*: *Ἀναρρηχεύω τὸ λάκκο Λεξ. Δημητρ. Συνών. ξεβαθένω, ρηχεύω. Καὶ ἀμτβ. γίνομαι ἀβαθὲς ἐνθ' ἄν.: Ἀναρρήχεψε τὸ πηγάδι - τὸ ποτάμι Λεξ. Δημητρ. || Παροιμ. Ν' ἀναρρηχέψ' ἡ θάλασσα νὰ πιάσουμε τὰ ψάρια (ἐπὶ τοῦ ὀκνηροῦ) Λεξ. Δημητρ.*

άνάρρηχος ἐπίθ. Κύθηρ. Πελοπ.(Αἴγ.) — *Λεξ. Πρω.*

Έκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ἐπιθ. *ρηχός*.

Ὁ μὴ ἔχων βάθος, ἀβαθὲς ἐνθ' ἄν.: *Πιάττο ἀνάρρηχο* Αἴγ. *Νερά ἀνάρρηχα* Κύθηρ. — *Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἄβαθος I, ἀνάπλαγος I, ρηχός.*

